

(Ordfører)

Villy Søvndal (SF):

Det kunne vanskeligt gå hen over hovedet på nogen, at statsministeren i sin tale forleden signalerede bredde i den kommende valgperiode. Vi har godt nok hørt det før, og derfor er det blevet mødt med en hånlatter ved flere lejligheder, men ikke den her gang. Jeg tror faktisk, statsministeren mener det denne gang, og det vil jeg godt kvittere for på SF's vegne.

Så mit budskab til statsministeren er derfor: SF vil gerne lave ordentlige og ambitiøse aftaler, og vi vil gerne stemme for forbedringer og fremskridt. Statsministeren kan udvide sit brede samarbejde med folkestyret med SF's 23 mandater, hvis de politiske sigtelinjer er i orden.

Men det kræver to ting fra regeringen. For det første kræver det selvfølgelig, at regeringen anerkender, at den også må foretage politiske ændringer og reelt orientere sig bredere. For det andet må regeringen fra og med i dag opføre med at føre revolverpolitik, hvor Dansk Folkeparti forlods har vetoret på alle væsentlige spørgsmål; ellers har det jo ikke noget med samarbejde at gøre.

Jeg vil gerne rose statsministeren for hans opfordring til samarbejde. Vi vil i SF gerne skabe politiske resultater til gavn for danskerne og til gavn for vores klode; det deltager vi gerne i.

Nu mener jeg ikke, at nogen skal dømmes alene på deres dårligste præstation, og det gælder heller ikke statsministerens åbningstale – det var, undskyld mig, en lidt uforpligtende, lidt gentagende og lidt vag tale – så blot dette: Nu skal man jo passe på med tal, men jeg tror at det er 29 forslag om kommissioner, råd og udvalg, der ifølge Ugebrevet A4 skal etableres nu, og det er altså mange – 29! Man mærker en statsminister, som er bange for selv at sætte en fod den mindste smule forkert. Talen forleden sender således også et meget stærkt signal om en presset statsminister, der forsøger at købe sig tid mellem hvert eneste skridt.

Men har statsministerens åbningstale forleden så givet Danmark svar på de store samfundsudfordringer? Vi synes det ikke i SF. Hvordan kan det være, at Danmarks regering og de partier, den støtter sig til, er de absolut mindst ambitiøse i den her sag?

Lad os først tage kvalitetsreformen. Hvor er svarene på den offentlige sektors helt store udfordringer: dårlig løn, mangel på tid, mangel på arbejdskraft, et spindelvæv af bureaukrati, ske-

Kl. 13:10

maer og regler, folkesundheden og uddannelserne.

Lad os tage klimaforandringerne. Et klimaministerium – som om vores klimatrussel løses gennem et nyt navn på skiltet over fru Connie Hedegaards hoved! SF har selv foreslået et klimaministerium i valgkampen, men vi har tænkt os at forsyne det med både slagkraft og ambitioner. Sandheden er jo desværre, at klimaministeren og hendes regering i ambitionsniveau står langt tilbage for samtlige oppositionspartier. I går advarede UNDP i hidtil uset skarpe vendinger imod klimatruslen.

Hvis ikke det internationale samfund vågner op og får halveret udledningen af drivhusgasser inden for de næste 10 år, vil vi formentlig stå over for menneskelige og økonomiske ulykker og en økologisk katastrofe, som ikke står til at ændre. Citat slut. Sådan hedder det i årsberetningen, og det svarer fuldstændig til advarslerne fra FN's klimapanel fra senest for 2 uger siden.

Så udnævner statsministeren en miljøminister, som ikke vil adfærdsregulere gennem grønne afgifter, og en transportminister, som ikke mener, det er vigtigt at mindske CO₂-udslippet fra transportsektoren. I stedet bliver vi spist af med symbolpolitik under overskriften »Verdens første klimaministerium«, men der er brug for handling nu i form af energibesparelser og i form af investeringer i kollektiv trafik. Ellers går det ganske enkelt ikke. Vi skal have CO₂-udslippet og energiforbruget ned; det gælder også i transportsektoren, som i dag har 25 pct. højere udslip af CO₂ end i 1990 – 25 pct.! Det er utroværdigt over for befolkningen, som jo i stigende grad sætter klimaindsatsen højt på den politiske dagsordenen og kan se konsekvenserne af klimaforandringerne. Og det er økonomisk uansvarligt, fordi det er klart billigere at handle nu end at vente.

Derfor er SF's forslag: 40 pct. reduktion af CO₂-udslippet inden år 2020, energiforbruget ned med 1 pct. om året i absolutte tal, mere vind, mere biomasse, mere biogas, mere solenergi, så vi har 45 pct. vedvarende energi i år 2025, og en reel handlingsplan for nedbringelse af trafikens CO₂-udslip.

Kl. 13:15

Regeringen må fjerne foden fra bremsepedalen og kaste sig fuldt ind i arbejdet med at genskabe det folkelige medejerskab til vedvarende energi.